

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կես տարվան 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյանից խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տ է Լ Է Փ Օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի եւ առօրեայ օրերէն)

Յայտարարութիւն ընդունւում է ամէն լիզուով.

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
խրաբանչիւր բառին 2 կոպեկ.
Տ է Լ Է Փ Օ Ն № 253.

ՀԻՄՆԱԿԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Մարիամ Սարգսեան Բահաթրեան, Սարգիս Սարգսեան Սիւնիկեան, Եկատերինէ Յակովբեան Բագրատէ եւ Սարգիս Յակովբեան Զիթովեան, յայտնելով առաջին եւ երկրորդ իրանց անձնական հորաքրոջ որդու, իսկ վերջինները իրանց թանգազին քսեալ.

ՅՈՎԱԿԻՓ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԵԱՆ ԱՄԻՐԵԱՆԻ

մահը, որ տեղի ունեցաւ երկուշաբթի, ամիս 21-ին, խնդրում են ազգականներին եւ ծանօթներին չորս րեք շաբաթը չափաւ 26-ին, առաւօտեան 10 ժամին, իր սեփական տանից, Լէրմոնով-Սկայա փող., № 18, գէպի Մոզմու. ս. Աստուածածին եկեղեցին, եւ այնտեղից վերայի գերեզմանատունը: Ամբողջ հինգշաբթի եւ ուրբաթ երեկոյան 6 ժամին: 2—3

Նունէ Փանեան Զարգարեանց, Խաչատուր Փանեան Փանեանց, Աղէքսանդր Խաչատուրեան Քալանթարեանց, Սոսնա Գրիգորեան Փանեանց եւ Աւետիս Հայրապետեան Զարգարեանց յայտնելով իրանց սիրելի մոր, քրոջ, սկեսրոջ եւ զոքանջի.

ԱՆԹԱՈՒՍ ԽԱՀԱՏՈՒՐԵԱՆ ՓԱՆԵԱՆՑԻ

մահը, որ տեղի է ունեցել վերին-Ագուլիսում, խնդրում են իրանց ազգականներին եւ ծանօթներին չորս րեք շաբաթը չափաւ 26-ին, առաւօտեան 10 ժամին, իր սեփական տանից, Լէրմոնով-Սկայա փող., № 18, գէպի Մոզմու. ս. Աստուածածին եկեղեցին, եւ այնտեղից վերայի գերեզմանատունը: Ամբողջ հինգշաբթի եւ ուրբաթ երեկոյան 6 ժամին: 2—3

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Կովկասեան Գիւղատնտեսական ընկերութեան յիշատակարար. Ներքին Տեսչութիւն. Մամուլ. Գլխավոր մասնագործի նիստը. Օպերային ներկայացումները. Երկրաչափից քննարկումներ. Նամակ. Նամակ. Խմբագրութեան. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Արտաքին լուրեր. — ՀԵՌԱՔԻՆ ՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. — Զօն Բօսնիան:

ԿՈՎԱՍՏԱՆԻ ԳԻՒԳԱՏՆԵՍԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Վաղը, փետրվարի 28-ին, լրանում է մեր երկրի մէջ գոյութիւն ունեցող մի համակրելի հիմնարկութեան, այն է կովկասեան Գիւղատնտեսական ընկերութեան գոյութեան 10-ամեակը: Ընկերութիւնը որոշել է իր յիշատակարար յաւերժացնել մի ընդհանուր կովկասեան ցուցահանդէսով, որ տեղի կունենայ եկող 1901 թւականին եւ որ պէտք է ներկայացնի մեր երկրի թէ գիւղատնտեսական եւ թէ արհեստագործական արդիւնաբերութեան արած առաջադիմութիւնը:

Իր յիշատակարար գործունէութեան ընթացքում կովկասեան Գիւղատնտեսական ընկերութիւնը մշտապէս չէ գտնվել եռանդի

եւ գործի բարձր աստիճանի վրա. ընկերութեան գործունէութեան մէջ տեղի են ունեցել ընդհանուրներ, գունատ էջեր. բայց նրա ամբողջութիւնը եղել է արդիւնաւէտ եւ նրա գործունէութեան բնաւորութիւնը համակրելի: Մեր երկրի մէջ եղած իրական ընկերութիւններից դա առաջինն է, որ կարողացաւ ձեռք բերել հասարակական նշանակութիւն եւ դարձաւ մի կենսաբան, ուր բերվում էին եւ քննվում մեր երկրի գիւղատնտեսական արդիւնաբերութեան բազմաոտեսակ խնդիրները:

Այդ ընկերութեան մէջ սկիզբն են առաջել բազմաթիւ ծրագրեր, որոնք ապագայում ծառայել են իրեն հիմք կառավարական կարգադրութիւնների եւ զանազան հիմնարկութիւններ հաստատելու համար: Գիւղատնտեսական կրթութեան, ֆիզիկական եւ աշխարհիկ զանազան հիւանդութիւնների դէմ մաքաւման, փորձական կայարաններ հիմնելու, անասնաբուժութեան դարգացման, շերամապահական ղեկավարութեան եւ ուրիշ արդիւնաբերական խնդիրների քննութիւնը պատրաստելու հոյզ, որ սկիզբ դրեց եւ մեր երկրում ներկայումս գոյութիւն ունեցող այդպիսի արդիւնաբերական գիւղատնտեսական դարոցներին, ֆիզիկական եւ անասնաբուժական կոմիտեաներ:

հողու համար: Նա բանեց թշուառի ձեռքից, տարաւ իր քարոզին եւ յաւիտենական կեանքի ծանապարհը նրան ցոյց տալուց յետոյ, ուղարկեց իր նախկին տեղը կամրջի վրա: Կենսական նա գտն է այդ խնդրին, այդ մասին էլ լուռ է պատմութիւնը:

Սրանցից ոչ մէկը եւ ոչ միւսը Բօսնիան աշխարհում չէին, որովհետեւ այս մեծ գեղարուեստագէտը, գեղեցկութեան այս մեծ պաշտպանը թշուառութեան առաջ ոչ հողու եւ ոչ գիւղատնտեսի մասին է մտածում, այլ ամենից առաջ ստամոքսի, որովհետեւ եթէ արհեստագործութեան չափազանցութիւնը սպառնում է ընտելեան գեղեցկութիւնը, թշուառութեան մեծութիւնը սպառնում է մարմնի գեղեցկութիւնը: Առանց պատիւի գեղեցկութեան չէ կարող լինել գեղարուեստ, չեն լինի ազնիւ խոհեր, չեն ներշնչումներ: «Գեղարուեստի սկիզբը պիտի լինի ժողովուրդը գեղեցկացնելը: Անշուշտ գեղարուեստ եղել է եւ այնպիսի երկրներում, ուր մարդիկ ընտելեան գեղեցկի չեն, ուր նոյն իսկ նրանց չէր թոյնը: Նրանք հաստ եւ մորթին սեւ է եղել արեւից, բայց երբեք մի երկրում չէ կարող գեղարուեստ լինել, ուր աղքատը գունատ եւ չարաշուք կեանքից եւ մահացու ստուերից, ուր եւ

լին, բազմաթիւ փորձական կայարանների, ինչպէս են, օրինակ, Կարապետի, Սակարայի, Թիֆլիսի շերամապահական եւ ուրիշ կայարանները:

Ընկերութեան ամենանշանաւոր եւ բնորոշ արժանաւորութիւններից մէկն այն է, որ նա կարողացաւ պահել իրան անկախ, ազատ ներշնչումներից եւ հովանաւորող ազդեցութիւնից, բարոյապէս անկախ եւ միշտ գիւղապետ գէպի տեղական գիւղատնտեսական շահերը: Այդ հանգամանքը տալիս էր եւ այժմ տալիս է ընկերութեան կարծիքներին հեղինակութիւն, որ ճանաչել են թէ տեղական հասարակութիւնը եւ թէ երկրագործութեան միջնաւորութիւնը, որ բոլոր կարեւոր խնդիրներում առանձին նշանակութիւն է տուել ընկերութեան կարծիքներին:

Ողջունում ենք բոլոր սրտից ընկերութեան յիշատակը եւ ցանկանում ենք, որ նրա գործողները աւելի եւս ամբար կերպով խմբին հեղինակաւոր հիմնարկութեան շուրջը եւ տան նրա գործունէութեան այն ոյժը եւ ընդարձակութիւնը, որոնց պատճառով գոյութիւն է մեր երկրի գիւղատնտեսական ազգաբնակչութիւնը իր բազմաոտեսակ կարիքներով:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Ն

Մեր ժամանակներում, երբ տարածութիւնները նշանաւոր չափով կորցրել են իրանց անշնչաւոր, օտարացնող նշանակութիւնը, աշխարհի խորագրանշիւր անկիւնում տեղի ունեցող ամեն մի գէպը կարող է արամադրութիւնների, կարծիքների անազին փոփոխութիւն մտցնել նոյն իսկ շատ հեռավոր տեղերում: Զինված ազգանա ինչ անուս տարածեց տրանսպորտային պատերազմը իր զարմանալի հերոսական բնաւորութեամբ: Մի ազգաբնակչութիւն, որ հեշտութեամբ կարող էր տեղաւորվել մեր գաւառներից երկուսի մէջ, զինում է իր բոլոր արուստեղներին: 15 տարեկանից սկսած մինչեւ ծերութեան այն չըջանք, երբ գեւ կարելի է առանց գողողալու հրացան բռնել. նա պատերազմ է հրատարակում համաշխարհային ամենամեծ եւ ուժեղ պետութիւններից մէկի դէմ, փառաւոր յաղթութիւններ է տանում, հիացնում է նոյն իսկ իր թշնամիներին: Օրինակը ապացուցել է, չէ՞ Սե անա ռուսաց հրապարակախօսներից մի քանիսը բարձրացնում են զինված ազգի հարցը, առում են, որ բօէրները վերջին խօսքն են արտասանել պատերազմական արուեստի եւ հայրենիքը պաշտպանելու շնորհիւ:

Երիտասարդի շրթունքները արեւնով լի լինելու փոխարէն, բարակել են քաղցից եւ ծամածուծութեամբ լինում է, որ թշուառութիւնը ձեւերի գեղեցկութեան ամենամեծ արդեւքն է. մարդասիրութեան բացակայութիւնն է առաջ բերում էսթետիկ զգացմունքի բացակայութիւն, պէտք է կուել թշուառութեան դէմ եւ յաղթել նրան: Պէտք է կուել բարեգործութեամբ, կուել ախտերի դէմ, կուել շնորհներ անելով եւ ուժով, կուել ուժով, կուել երկաթով: Ոսկին պիտի ձգել լիքը բռնելով, ինչպէս բանաստեղծը սիրում է մահուալինքի մի հին դամբարանի վրա: Այսօրվայ տուածը ոչինչ է. ցոյց են տալիս ապաստարաններ, հիւանդանոցներ, այդ էլ բան չէ: Հասարակութիւնը ինչպէս կարող է խօսել իր բարեգործութեան մասին, երբ տակաւին կայ ահաբան անարդարութիւն, կամ ինչպէս խօսել գեղարուեստից, երբ կան տակաւին այնքան արտաքին իրականքներ, քանի որ մեր աչքի առաջ այնքան մարդկային արարածներ սոված են եւ մերկ, ոչ միայն գեղարուեստ լինել չէ կարող, այլա եւ անվիճելի է, որ զգեստի եւ կահ ու կարասիքի ճոխութիւնը մի ոճի է: Աւելի լաւ է հարկը անգամ տեսնել Թիֆլիսի արձանները փշրված, եւ Լեօնարդոյ կանանց

պանելու գործի մէջ ու պէտք է հետեւել նրանց, այսինքն պէտք է զինել Ռուսաստանի ամբողջ ազգաբնակչութիւնը: Ամենից շատ այդ հարցը արծարծողը «С. Петер. Вѣд.» լրագիրն է, ուր մի քանի օր առաջ տպվեց «100 միլիօն գիւղացիների դորաբանակ» վերնագրով մի յօդուած: Այժմ մի ուրիշը, «Հողագործ» անունով տակ ծածկված, առում է, որ 100 միլիօնը — դա չափազանցութիւն է, որովհետեւ Ռուսաստանում այդքան տղամարդիկ չեն գտնվել, որոնք զենք կրելու հասակի մէջ լինեն: Ուղղելով վերնագիրը, նա գնում է սրբագրած անունը — «Զինված ժողովուրդ» եւ առաջարկում է իրագործել այդ հասկացողութիւնը: Թօղուածագիրը միայն մասի ու արօթի հետ գործ ունեցող մարդ չէ, խօսում է պատերազմական գործողութիւնների մասին, ապացուցանում է թէ ինչ անդամարութիւններ ունի ժամանակակից կանոնաւոր գործը եւ ինչ յարմարութիւններ ունի մի պետութիւն, երբ նրա ամբողջ ազգաբնակչութիւնն է զինված: Սրա մեծ յարմարութիւնները աչքի առաջ են — բօէրները: Անա ինչ սկզբունքների վրա պէտք է իրագործել զինված ժողովուրդի գոյութիւնը:

Նախ եւ առաջ պէտք է բոլորովին փոխվի ներկայ գիւղատնտեսական սիւսէտը: Ոչ թէ երիտասարդութեան մի մասը, այլ ամբողջ արու ազգաբնակչութիւնը, բացառութեամբ միայն ֆիզիկապէս անընդունակների, պէտք է անցնի գիւղատնտեսական դարձույթ: Երիտասարդութեան մի մասը, որ աւելի նուիրված կը լինի գործին եւ նրանով աւելի մասնագիտաբար կը զբաղին, օֆիցիւրների դասակարգը կը կազմէ: Երկրորդ, պէտք է բոլորովին փոխվի գիւղատնտեսական վարժութիւնների կարգը: Շատ նրբութիւններ, որոնք հարկաւոր են կանոնաւոր գործի, գիւղերի համար, բոլորովին աւելորդ են դառնում: Բօէրները ոչ հրացանավարժութիւն են սովորել, ոչ այլ գիւղատնտեսական նրբութիւններ: Եւ ամբողջ պատերազմի ժամանակ նրանք, երեւի, չեն փոշմանել, որ չեն սովորել այդ բաները: Իրա փոխարէն պէտք է սովորել հրացանաձգութիւն, նշան առնել, յարմարվել տեղին եւ այլն: Ինչո՞ք այս ամենը սովորելու համար քիչ ժամանակ կը պահանջվի, որովհետեւ «զինված ժողովուրդ» գրութեան մէջ ամեն մի պատման կիրառանք հրացանաձգութիւնը նախ քան գիւղատնտեսական այս կամ այն բաժին մտնելը: Երրորդ, պէտք է շատ կերտաւորել զրօշակների տակ մնալու ժամանակահատիկը: Մի ատարին աւելի քան շատ է հրացանաձգութիւնը տեսականապէս ուսումնասիրելու եւ դաշտում ռազմական վարժութիւններ կատարելու համար: Այդ տարվայ ընթացքում մարդը կը նուիրի իրան գիւղատնտեսական գործին մի առանձին ջանասիրութեամբ, չի մոռանալ նրան իր ամբողջ կեանքի ընթացքում եւ մի եւ նոյն ժամանակ գիւղատնտեսական գործը համարեալ չի կտրվի իր խաղաղ պարտաւորութեանցից եւ բնաւորութիւնից: Զորքերը, գիւղատնտեսական բաժինը, կորց

գոյնը խուճապած, քան թէ մի անգամ տեսնել կենդանի կանանց դիմազօծելի փշաւալը, տեսնել մանուկների աչքերի արցունքով լցված, այն մանուկների, որոնք դեռ ապրում են, եւ որոնք կարող էին ապրել, եթէ թշուառութիւնը նրանց գերեզմանի գոյն չը տար: Գեղարուեստի վրա ծախված ամեն մի կոպեկ, եթէ տակաւին կանգնում կարիք կայ, կորած է կենդանի էսթետիկայի համար եւ խաչատուրութիւն է հաճոյք փնտռել քանի որ կանանց զգեստի չեղելութեան մէջ, երբ ուրիշ կանայք չը գիտեն ինչով ծածկեն իրանց մերկութիւնը եւ կորցնում են իրանց մարդկային գեղեցկութիւնը ցրտից, հիւանդութիւնից, կեանքի այլ վատաոողջ պայմաններից:

V

Անգլիան ամենաապրահեղ գաղափարների, ծայրահեղ հակադիր ուղղութիւնների հաշտութեան երկրն է: Այստեղ չորսերի ճոխ գիտաշնորհ քսում են ժողովրդի փոշու ու ոսկրոտ թիկունքին. ժառանգական գոռող իրաւունքներ եւ արտօնութիւնների կողքին անկված է ճակատը քրտնաթոր ժողովրդական ներկայացուցչութիւնը եւ երկու հաստատութիւնների հայեացքների մէջ աստիճաններ շատ էլ խորը

Типографія Грузинск. Т.—ва. Вольшя-Ванская ул., № 27,